

Antonio Espino, **En la perifèria dels regnes perifèrics. Guerra i defensa en la Mallorca de Carles II (1665-1700)**, Leonard Muntaner Editor, 2011.

El propòsit del present treball és analitzar la situació del sistema defensiu balear durant els difícils anys del regnat de Carles II; un regnat que és fonamental ja que donà pas a una nova dinastia, però també a la guerra de Successió. Amb les operacions marítimes franceses en el Mediterrani, sobretot a partir de la guerra d'Holanda (1673-1678), la monarquia es preocupa d'una manera més clara per la sort de les defenses de les Balears i les Pitiüses, la debilitat estructural de les quals es demostra en aquest volum. Els mallorquins demandaven al rei una major protecció per evitar qualsevol risc d'invasió. Així, en aquest llibre no només s'analitza l'estat en que es trobaven les fortificacions mallorquines, sinó també la trajectòria del Regne de Mallorca com a proveïdor de tropes per a la monarquia. En el cas de Menorca, les tibantors internes entre Maó i Ciutadella, les fortificacions de les quals no estaven acabades, van arruïnar qualsevol possibilitat de planificar una defensa conjunta de l'illa; i en el d'Eivissa, si bé aquesta disposava d'una fortificació operativa, les notables deficiències frumentàries d'aquesta illa van ser les que van llastrar la seva defensa. Només la presència d'armades angloholandeses en el Mediterrani al final del regnat de Carles II, que van frenar la pressió francesa, va permetre que el Regne de Mallorca i les seves illes adjacents aconseguissin romandre com una unitat política en el moment de la mort de Carles II.